

موصل:

از محاصره تا «آزادی»

یک سند جنایت جنگی

گردآوری و ترجمه: آرام نوبخت

صفحه	عنوان
۳	"آزادی" موصل: آخرین جنایت جنگی امریکا در خاورمیانه
۷	قتل عام در موصل
۱۱	موصل و حقوق بشر امپریالیستی

www.Leninist.org

«آزادی» موصل: آخرین جنایت جنگی امریکا در خاورمیانه

بیل فان آوکن

روز دوشنبه دونالد ترامپ با صدور بیانیه‌ای «آزادی موصل» را به‌عنوان یک «پیروزی بر تروریست‌های دشمن تمامی انسان‌های متمدن» جشن گرفت.

با این حال سرنوشت این دومین شهر بزرگ عراق و همین‌طور سرنوشت کل کشور نشان داده که تا جایی که به دشمنان بشریت مربوط می‌شود، داعش در قیاس با امپریالیسم امریکا تنها یک بازیگر جزء و خرده‌پا بوده‌است. موصل که سه سال پیش جمعیتی در حدود دو میلیون داشت، به محاصره مرگباری درآمد که نزدیک به نه ماه به طول انجامید. صحنه‌های ویرانی موصل تنها با نوع ویرانی‌های شهرهای اروپا در جنگ جهانی دوم قابل قیاس‌اند. «شهر قدیم» غرب موصل به‌عنوان قلب این شهر باستانی، به یمن موشک‌ها و بمب‌ها و خمپاره‌های امریکا با خاک یکسان شده‌است، به طوری که به زحمت بتوان یک ساختمان مسکونی یا تجاری در آن یافت که دست‌نخورده باقی مانده باشد.

جنایاتی که علیه غیرنظامیان صورت گرفته، ابعاد هیتلری داشته‌اند. نزدیک به یک میلیون نفر از خانه‌هایشان بیرون رانده شده‌اند. آن‌هایی که در شهر به دام افتادند، با بمباران مداوم جنگنده‌ها و هلیکوپترها و توپخانه سنگین امریکا مجازات شدند. اوایل محاصره، نابودی زیرساخت‌های اولیه و قطع کلیه مسیرهای امداد، هزاران مرد و زن و کودک را از برق و آب آشامیدنی سالم و دسترسی به خوراک کافی و درمان بی‌بهره کرد.

شمار کل کشته‌شدگان و مجروحین شاید هرگز روشن نشود. این که چنین آماري در لابه‌لای گزارش‌های جشن پیروزی نیروهای عراقی تحت‌الحمایه امریکا دفن شده بودند، خود گواهی است بر این که سربازان در میانه بوی تعفن اجساد گندیده مشغول پایکوبی بر ویرانه‌ها بوده‌اند.

بنا بر اسناد دیدبان حقوق بشر Airwars، در فاصله ماه‌های فوریه و ژوئن ۲۰۱۷ تعداد ۵ هزار و ۸۰۵ شهروند غیرنظامی در اثر حملات «ائتلاف» به رهبری امریکا جان باخته‌اند. تردیدی نیست که این رقم با توجه به حذف تلفات چهار ماه نخست محاصره و همین‌طور تلفات ناشی از بمباران شدید سه هفته پیشین، تخمینی به شدت پایین است. ده‌ها هزار نفر دیگر مجروح شده‌اند.

با پسران و مردانی که از این شهر تحت محاصره می‌گریزند، هم‌چون مظنونین داعش رفتار می‌شود. در بسیاری موارد بازجویی و شکنجه وحشیانه و اعدام خیابانی در انتظار آنهاست، آن‌هم درست پیش چشمان «مشاورین» نیروهای ویژه آمریکا.

سازمان عفو بین‌الملل روز سه‌شنبه گزارشی را با عنوان «به هر بهایی: فاجعه غیرنظامیان در غرب موصل» منتشر کرد که در آن وضعیت غیرنظامیان در زیر «رگبار مهیب آتش سلاح‌هایی که هرگز نمی‌بایست در شهرهای غیرنظامی مزدحم به کار برده شوند» بازگو می‌شود.

عفو بین‌الملل که به روال معمول نسبت به حکومت آمریکا با احتیاط برخورد می‌کند، در گزارش می‌آورد: «به نظر می‌رسد که نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا مرتکب نقض مکرر قوانین بین‌الملل شده باشند که برخی‌شان مصادیق جنایت جنگی هستند». این سازمان خواهان «تحقیقات مستقل و شفاف برای یافتن اطلاعات معتبر درباره نقض حقوق بشر» به منظور «پیگرد کسانی که به دلایل منطقی متهم به جنایات جنگی هستند» شده‌است.

عفو بین‌الملل جابه‌جا داعش را محکوم می‌کند، اما مطلقاً این پرسش را مطرح نمی‌کند که چه کسانی در وهله نخست مسبب پیدایش داعش هستند، دیگر چه رسد به طرح پرسشی درباره ریشه‌های تاریخی فاجعه انسانی موصل.

وقتی سه سال پیش داعش عراق را درنوردید و موصل و تقریباً یک سوم قلمروی کشور را تسخیر کرد و عملاً بنیان‌های گنبدیده نیروهای امنیتی عراقی تعلیم‌یافته آمریکا را به رخ کشید، نقداً یک گروه مجهز به سلاح و منابع مالی بود که به‌عنوان یک نیروی نیابتی در ارکستر جنگ‌های «تغییر رژیم» سی‌ای‌ای و متحدین منطقه‌ای واشنگتن در نخست لیبی و سپس سوریه، تعلیم دیده بود.

ریشه‌های پیدایش شبه‌نظامیان سنی وابسته به القاعده در عراق، در یک ربع قرن جنگ و تحریم و تهاجم و اشغال این کشور نفت‌خیز از سوی امپریالیسم آمریکا نهفته‌است که نتیجه‌اش نابودی کل یک جامعه و مرگ بیش از یک میلیون انسان و تبدیل میلیون‌ها تن دیگر به پناهجویان آواره بوده‌است.

آمریکا به دنبال اشغال عراق پیرو استراتژی «تفرقه انداختن و حکومت کردن»، به آتش شکاف‌های فرقه‌ای دمید که این امر به‌خصوص در شهر موصل با گروه‌های وسیع مذهبی و قومی درهم‌آمیخته خود نتایجی خونین

داشت. متعاقباً حکومت شیعی روی کار آمده در بغداد اکثریت سنی موصل و استان انبار را مورد آزار و اذیت قرار داد و خاک حاصل خیزی را برای داعش پدید آورد.

منشأ بسیار مهم فجایعی که بر سر مردم موصل و عراق و خاورمیانه آمده‌اند، جنگی است که امریکا در سال ۲۰۰۳ بر پایهٔ دروغ سلاح‌های کشتار جمعی عراق آغاز کرد. اگر صدام حسین زنده بود، خود از مقیاس کشتار و نابودی‌ای که واشنگتن ظرف ۱۴ سال گذشته برای عراق به ارمغان آورده بهت‌زده می‌شد.

اگر اصول و ضوابط دادستان‌های دادگاه نورمبرگ امروز به کار برده می‌شدند، خیلی‌ها در امریکا می‌بودند که حکم حبس ابد (اگر نه اعدام) بگیرند: جورج دابلیو بوش، دیک چنی، دونالد رامسفلد و باقی حکومت امریکا که جنگ را به راه انداخت.

به علاوه باراک اوباما و چهره‌های برجستهٔ حکومت او و دستگاه نظامی-امنیتی نیز در این فهرست جای می‌گیرند. اوباما که اساساً با امیدهای واهی به او برای پایان دادن به جنگ‌های امریکا انتخاب شده بود، نه فقط جنگ‌های افغانستان و عراق را ادامه داد، بلکه مداخلات امریکا را در لیبی و سوریه گسترش داد. در دورهٔ حکومت او بود که محاصرهٔ موصل آغاز شد.

در آخر فهرست، جنایتکاران درون حکومت ترامپ جای می‌گیرند. از شخص رئیس‌جمهور تا وزیر دفاع، ژنرال ماتیس، ملقب به «سگ هار»، که سیاست «انهدام» را در عراق و سوریه اعلان کرد، تا ژنرال‌ها و رؤسای سی‌ای‌ای که این سیاست سلاخی گسترده را به اجرا گذاشته‌اند.

هر دو حزب رسمی امریکا، رسانه‌ها که به ابزار بی‌شرم تبلیغات جنگی مبدل شده‌اند، ابرشرکت‌ها و بانک‌هایی که در تلاشند انحطاط سرمایه‌داری امریکا را با ابزارهای میلیتاریسم و جنگ جبران کنند و هر از یک نهادهای بزرگ امریکا، همگی مسئول جنایات جنگی در موصل و دیگر مواردی که ظرف یک دهه و نیم گذشته در عراق و باقی منطقه رخ داده‌اند هستند.

آکادمیسین‌های امریکایی نیز که در قبال این جنایات و دروغ‌های سیاست امریکا سکوت معناداری اختیار کرده‌اند نیز همدست و شریک جرم هستند؛ دیگر لازم به یادآوری سازمان‌های چپ‌نمایی نیست که زیر پرچم بدنام «حقوق بشر»، در دفترچهٔ حامیان امپریالیسم نام‌نویسی کرده‌اند.

اگر قرار بود بنا به پیشنهاد سازمان عفو بین‌الملل برای «پیگیری کسانی که به دلایل منطقی متهم به جنایات جنگی هستند» اقدامی صورت گیرد، مطمئناً ردیف متهمین امریکایی در دادگاه بسیار شلوغ می‌شد. اما می‌بینیم که تاکنون هیچ‌کسی بابت این جنایات پای میز محاکمه آورده نشده‌است.

تسویه حساب با جنایتکاران جنگی واشنگتن وظیفه طبقه کارگر امریکا در مبارزه‌ای متحد با کارگران عراقی و باقی خاورمیانه و کل جهان است. در شرایط گسترش و تشدید میلیتاریسم در خاورمیانه و سراسر دنیا، مبارزه برای ایجاد یک جنبش ضدجنگ توده‌ای جدید متکی بر طبقه کارگر و جوانان و علیه نظام سرمایه‌داری، فوریتی به مراتب بیش‌تر می‌یابد.

۱۲ ژوئیه ۲۰۱۷

قتل عام در موصل

جیمز کاگن

«ائتلاف» به رهبری امریکا معترف شد که حمله هوایی ۱۷ مارس به موصل - ظاهراً علیه مواضع ستیزه‌جویان داعش - و سلاخی ۲۰۰ شهروند غیرنظامی که بسیاری‌شان کودک بوده اند، از سوی نیروهای عضو ائتلاف انجام شده‌است. این اعتراف تنها در مواجهه با شواهدی بود که بازماندگان در اختیار خبرنگاران عرقی قرار دادند و بخشاً در برخی مطبوعات غرب به چاپ رسیدند.

این کشتار به‌عنوان احتمالاً بزرگ‌ترین تلفات یک‌جای حملات هوایی از زمان تهاجم ۲۰۰۳ به عراق توصیف شده‌است. با این حال واقعیت شوم این است که دانسته‌ها دربارهٔ پیامد تهاجمی که حکومت عراق ماه اکتبر گذشته زیر فشار حکومت اوباما به موصل آغاز کرد، بسیار اندک هستند. پوشش خبری تهاجم اخیر به شدت سانسور شده و خصلتی تبلیغاتی پیدا کرده‌است. این نبرد تقریباً از همه سو به‌عنوان نبرد «قهرمانانه» نیروهای عراقی علیه داعش «متوحش» ترسیم شده‌است؛ حال آن‌که توجه اندکی به سرنوشت صدها هزار شهروند غیرنظامی به دام افتاده در این شهر تحت محاصره معطوف شده.

اخبار قتل عام ۱۷ مارس زمانی از فیلترهای خبری بیرون آمد که رکس تیلرسون، وزیر خارجهٔ حکومت ترامپ و نمایندگان ۶۲ کشور دیگر در واشنگتن از «موفقیت» کارزارشان بابت «شکست به‌یادماندنی داعش» سرمست بودند. بیانیهٔ ۲۲ مارس با ریاکاری اعلام می‌داشت که «ائتلاف جهانی» در برابر داعش، «بر نیاز به محافظت از شهروندان غیرنظامی» تأکید دارد و «حکومت عراق را بابت محافظت از شهروندان غیرنظامی در مناطق جنگی» تحسین می‌کند.

در واقع حکومت ترامپ ماه فوریه علانمی از خود نشان داده بود که برای پایان دادن به نبرد، تهاجم به موصل رافارغ از این‌که جان چه تعداد انسان بی‌گناه را بگیرد - به سرعت تشدید خواهد کرد. برخی مقامات امریکایی که نمی‌خواستند نام‌شان فاش شود، به وال استریت ژورنال گفتند که این طرح‌ها شامل «آسان‌سازی محدودیت‌های میدان نبرد» با هدف «ساده‌سازی مقررات تعبیه‌شده برای به حداقل رسانی تلفات شهروندان غیرنظامی» می‌شوند.

چنین طرح‌هایی به روشنی به عمل درآمده‌اند. به موازات ورود نیروهای عراقی به حومه غربی شهر که هنوز در دست ستیزه‌جویان داعش است، شدت حملات هوایی به سرعت طی هفته‌های اخیر بالا گرفته. به گفته پنتاگون، ظرف دو هفته نزدیک به ۱ هزار و ۴۰۰ نوع مهمات مجزا به کار گرفته شده‌اند. لس آنجلس تایمز روز جمعه در مطلبی مبسوط گزارش داد که «خلبان‌های امریکا، ده‌ها هواپیمای جنگنده را در حال گردش بر فراز موصل غربی توصیف می‌کنند که هر یک در انتظار نوبت خود برای بمباران هستند».

اواخر هفته نمایندگان نظامی امریکا اعلام کردند که صدها سرباز امریکایی بیش‌تر از «لشکر ۸۲ هوآبرد» برای «مشاوره و همکاری» با نیروهای حکومت عراق در موصل در حال اعزام بوده‌اند. یکی از نقش‌های اصلی چنین «مستشار»هایی مطرح کردن خواست حملات هوایی و حملات پهبادها و بمباران‌های توپخانه است.

دیدبان حقوق بشر عراق اواخر هفته پیش گزارش داد که از زمان آغاز تهاجم به موصل غربی در ماه فوریه بنا به گزارش‌های شاهدان عینی ۳ هزار و ۸۴۶ شهروند غیرنظامی جان باخته و ۱۰ هزار منزل مسکونی نابود شده‌اند. هر روز هزاران شهروند غیرنظامی وحشت‌زده و گرسنه جان خود را به خطر می‌اندازند تا برای فرار از شهر از میان خطوط نبرد بگریزند. شمار پناهندگان به بیش از ۲۰۰ هزار تن رسیده است، همراه با بیش از ۱۰ هزار آواره جدید که همه روز سر می‌رسند. آژانس‌های کمک به مردم مزدحم هستند و هشدار می‌دهند که قادر به مراقب از تقریباً ۴۰۰ هزار تن که هنوز در نواحی تحت سلطه داعش پنهان مانده‌اند نخواهند بود.

برای پنهان‌سازی پیامدهای وحشیانه عملیات نظامی امریکا در خاورمیانه از چشم مردم امریکا و جهان، همه نوع تقلایی می‌شود. کمبود تفاسیر درباره حمله هوایی و فاجعه انسانی موصل، ویژگی پوشش رسانه‌ای امریکا در طول اواخر هفته بوده است. در حالی که توجه فوق‌العاده‌ای به رفتار وحشیانه یک افراطی بریتانیایی الاصل در لندن اختصاص داده شد.

تا جایی که به موصل اشاره شد، تلاش‌هایی صورت گرفت تا مسئولیت کشتار به گردن داعش انداخته شود. تام کاتن، سناتور جمهوری‌خواه امریکا در خبرگزاری سی‌بی‌اس‌ای اعلام کرد که «نهایتاً تقصیر با دولت اسلامی است. اینان وحشی‌هایی هستند که از نواحی غیرنظامی مثل آپارتمان‌ها و منازل و مساجد و مدارس و غیره مشغول حمله‌اند. خلبانان ائتلاف یا نیروهای عراقی مقصر نیستند».

ریاکاری نخبگان حاکم امریکا هیچ حدّ و مرزی ندارد. چند ماه پیش هرگونه گزارش تلفات غیرنظامیان به دنبال حملات روسیه و حکومت سوریه به نیروهای شورشی تحت الحمايه امریکا در شهر حلب، جنایت جنگی خوانده می‌شد و این همراه می‌شد با خواست آتش‌بس فوری. اما در موصل تلفات به مراتب بزرگ‌تر غیرنظامیان به‌عنوان «مایهٔ تأسف» نادیده گرفته می‌شوند و هیچ دلیلی برای آهسته‌سازی - چه برسد به توقف - تهاجم محسوب نمی‌شوند.

امریکا و متحدینش در اظهارات اخیر خود هم‌چنان به فریبکاری دربارهٔ حواشی حمله به موصل و سایر شهرهایی که سال ۲۰۱۴ تحت کنترل داعش درآمدند، ادامه می‌دهند. «جنگ علیه داعش» در واقع مجازات جمعی و بی‌پروای شهروندان غیرنظامی در نواحی سلطهٔ داعش است. در نخستین ماه‌های سال ۲۰۱۶، بخش اعظم شهرهای غربی رمادی و فلوجه در عراق با هدف «آزادسازی» به مخروبه مبدل شدند. همین سیاست راهنمای حمله به موصل نیز بوده‌است.

مهم‌تر از این‌ها هیئت سیاسی حاکم و رسانه‌ها تلاش می‌کنند این واقعیت را کتمان کنند که ظهور داعش پیامد مستقیم تهاجم امریکا و اشغال عراق و متعاقباً نابودی لیبی و جنگ نیابتی امریکا و متحدینش در سوریه بوده‌است.

از سال ۲۰۰۳ به این سو، سیاست آگاهانهٔ نیروی اشغالگر امریکا در عراق ایجاد انشقاق و تضعیف مقاومت از طریق تغذیهٔ تنش‌های فرقه‌ای میان شیعیان و سنی‌ها بود که نهایتاً به جنگ داخلی مرگبار ۲۰۰۶-۲۰۰۷ و مرگ ده‌ها هزار تن انجامید. با «پاکسازی» شهرها و مناطق حومه به دست جوخه‌های مرگ این یا آن فرقه، میلیون‌ها تن از خانه و کاشانهٔ خود آواره شدند.

داعش، به عنوان جنبشی متکی بر ارتجاعی‌ترین تفسیر از اسلام سنی، با ادعای دفاع از سنی‌ها در برابر سرکوب‌های حکومت اکثراً شیعه و تحت الحمايه امریکا در بغداد، توانست هوادار بیابد. داعش نه فقط در عراق که همین طور در سوریه نیرو گرفت. از سال ۲۰۱۲ از حمایت‌های امریکا و قدرت‌های اروپایی و عربستان سعودی و سلطنت‌های خلیجی به شبه‌نظامیان سنی درگیر نبرد با حکومت تحت الحمايه ایران و روسیه در سوریه منتفع شد. داعش با به‌چنگ آوردن سلاح و مهمات و پرنسل در سوریه، سال ۲۰۱۳ وارد عراق شد و ژوئن ۲۰۱۴ استان غربی الأنبار و موصل را تصرف کرد.

کارزار کنونی علیه داعش، از عزم امپریالیسم امریکا به حفظ کنترل شکننده‌اش بر عراق در برابر هرگونه چالش نشأت می‌گیرد. به مدت ۲۵ سال حکومت‌های متوالی امریکا از جنگ‌های وحشیانه‌ای و توطئه‌ها برای اعمال سلطه خود بر منطقه نفت‌خیز خاورمیانه به بهای زندگی میلیون‌ها نفر و مصایب انسانی بی‌حساب بهره برده‌اند - خاصه در عراق.

اما حقیقتِ سراسر و روشن اینست که تهاجم به موصل مصادف است با تشدید تلاش‌های امریکا برای اعمال سلطه خود در سایر بخش‌های دنیا، علیه رقبایی مهم‌تر از یک جنبش اسلام‌گرای ضعیف مسلح.

در آسیا صحبت از اقدام نظامی علیه کره شمالی به سرعت طی هفته‌های اخیر افزایش یافته است. کشمکش‌ها با چین بر سر نه فقط شبه جزیره کره، که همین‌طور دریای جنوب چین و تایوان به همراه تهدیدات حکومت ترامپ به جنگ تجاری شدت گرفته‌اند. به خاطر هیستری واشنگتن نسبت به روسیه و حضور نظامی تحریک‌آمیز امریکا و ناتو در مرزهایش، رژیم روسیه بیش از قبل گوش‌به‌زنگ است. در عین حال تنش‌های مهمی میان امریکا و رقبای تاریخی‌اش نظیر آلمان و ژاپن برای سلطه جهانی در حال پدیداری هستند.

کارگران سراسر جهان باید دفاع روشن و بی‌ابهام از مردم ستم‌دیده عراق و سایر کشورهای قربانی مداخلات قدرت‌های برتر را با مصممانه‌ترین و فعال‌ترین مبارزه علیه درغلتیدن جهان سرمایه‌داری به نزاع آشکار میان دولت‌های مسلح یا بالقوه مسلح به سلاح هسته‌ای ترکیب کنند.

۲۷ مارس ۲۰۱۷

موصل و «حقوق بشر» امپریالیستی

جیمز کاگان

شورای امنیت سازمان ملل روز چهارشنبه مجدداً نشست فوق العاده ای را برگزار کرد تا نقش سوریه و روسیه را در محاصره غیرنظامیان شهر جنگ زده حلب محکوم کند.

حمله ای که اواخر هفته گذشته نیروهای طرفدار حکومت سوریه با پشتیبانی روسیه انجام دادند، منجر به بازپس گیری ۴۰ درصد بخش های شهر از دست شبه نظامیان مختلف مرتبط با القاعده و دیگر گروه های اسلامگرا از زمان آغاز جنگ داخلی علیه رژیم اسد در سال ۲۰۱۱ شده است. هزاران تن از مردم در حال فرار از شبه نظامیان اسلامگرای تحت الحمايه امریکا هستند. مقامات حکومت سوریه اظهار داشته اند که تا پایان سال حلب را بازپس خواهند گرفتند.

سامانتا پاور، نماینده امریکا در سازمان ملل، از جمله کسانی بود که در شورای امنیت سخنرانی داشت. پاور به نمایندگی از حکومت اوباما سخن گفت، حکومتی که فعالانه در تحریک شبه نظامیان اسلامگرا برای آغاز جنگ علیه اسد نقش داشته است. واشنگتن برای جذب، تأمین مالی و تسلیح «شورشیان»، با ترکیه و عربستان سعودی و رژیم های سلطنتی خلیج همکاری داشته و از اسلامگرایان به عنوان نیروی نیابتی خود در عملیات امپریالیستی «تغییر رژیم» بهره برداری کرده است. نتیجه همه این ها مرگ بالغ بر ۴۰۰ هزار نفر و آوارگی بیش از ۱۰ میلیون نفر و ویرانی بخش اعظم سوریه بوده است.

واشنگتن این چشم انداز را در نظر دارد که شاید بخش زیادی از نیروهای شبه نظامی نیابتی خود را در طول هفته های پیش رو از دست بدهد. سخنرانی پاور علامتی بود دال بر شکست عمومی تلاش های واشنگتن برای سرنگونی رژیم اسد. پاور خواهان آتش بس فوری و «تبعیت از قوانین بشردوستانه بین المللی» شد.

پاور با زبانی که احساسات را جریحه دار کند، اعلام داشت: «از اعضای شورا و کل شهروندان جهان می خواهیم کمی به جای روزمرگی وقت بگذارند و به تصاویر شرق حلب نگاه کنند. والدینی که در اوج درد کودکانشان را به آغوش می فشارند؛ شهروندانی چمدان به دست، که ایستاده نقش بر زمین می شوند و چمدان هایشان کنار پیکر بی جان شان باقی می ماند...»

حمله حکومت سوریه با پشتیبانی روسیه در حلب بدون تردید بی رحمانه و وحشیانه است. با این وجود ابراز نگرانی امپریالیسم امریکا که خود بخش اعظم خاورمیانه را ظرف ۲۵ سال گذشته از هم دریده، فاقد هرگونه وزن سیاسی یا اخلاقی است. شعارهای سامانتا و بیانیه های مشابه متحدین امریکا در شورای امنیت، نظیر فرانسه و بریتانیا و اسپانیا و نیوزیلند، حتی به مراتب مضحک تر بودند، اگر خصلت حملات تحت امر امریکا را در شهر موصل عراق در نظر داشته باشیم.

در شش صد کیلومتری شرق حلب، امریکا و متحدین اش مشغول کمک به حکومت عراق برای تهاجم به داعش هستند. نیرویی که به واسطهٔ دسیسه های واشنگتن در سوریه قدرت گرفت، وارد عراق شد و سال ۲۰۱۴ کنترل موصل را به دست گرفت. رژیم دست نشاندهٔ امریکا در بغداد شهری را تسخیر می کند که اکنون تماماً در محاصرهٔ ده ها هزار سرباز ارتش عراق، نیروهای کرد و شبیه نظامیان شیعهٔ متعدد است.

ادعایی که در یکی از گزارش های آسوشیتدپرس نیز تکرار شده، مبنی بر این که نیروهای تحت امر امریکا «برای محافظت از شهروندان غیرنظامی از کاربرد خشونت افراطی پرهیز می کنند»، چیزی جز تبلیغات زمخت نیست. ارتش عراق اعلام کرده که ستیزه جویان داعش قصد دارند «تا سر حد مرگ بجنگند» و با این گفته عملاً هرگونه چشم انداز مذاکره را قلم گرفته اند. در بیانیه هایی که توزیع شده اند از ۱٫۶ میلیون شهروندی که در شهر به دام افتاده اند خواسته شده که در خانه های خود باقی بمانند، در حالی که «ائتلاف» امریکا و بریتانیا و فرانسه و استرالیا و کانادا و اردن، مواضع احتمالی داعش را بمباران می کنند. بنیاد REACH در گزارشی به تاریخ ۲۴ نوامبر اعلام کرد که خانواده ها از ترس بمباران های هوایی، به طبقات پایین تر مجتمع های مسکونی هجوم می برند.

واحدهای نیروهای ویژهٔ عراق که در اکثر موارد از همراهی پرنسل امریکایی برخوردارند، مشغول پیشروی به مناطق حومهٔ شرقی هستند و محله به محله پاکسازی می کنند. تاکتیک های آن ها ساده و خام است و حتی با توجه به دستورالعمل هایشان به شهروندان برای باقی ماندن در خانه، جنایتکارانه. آن ها به هواپیما و توپخانه و تانک فرمان می دهند که هر ساختمان مظنون به حضور داعش یا هر ساختمانی را که بیم آن می رود تلهٔ انفجاری باشد، نابود کنند. تلفات غیرنظامی از پیش با گفتن این که داعش از مردم به عنوان «سپر انسانی» استفاده می کند، توجیه شده است.

ارتش عراق همین هفته با رجزخوانی اعلام کرد که ۱ هزار ستیزه جوی داعش را کشته است. در حالی که داعش مدعی است که بیش از ۳ هزار و ۷۰۰ سرباز کُرد و حامی حکومت را از پای درآورده. ولی هیچ آمار معتبری از سوی طرفین درباره تلفات شهروندان غیرنظامی در دست نیست. اما گزارش ها این رقم را بالا را نشان می دهند. بیمارستان اربیل غربی، در ۸۰ کیلومتری موصل، مرگ روزانه ۱۵۰ نظامی و غیرنظامی را تأیید می کند. تنها غیرنظامیان مجروحی که می توانسته اند به بیمارستان برسند، آن هایی هستند که در نواحی تحت کنترل نیروهای حکومتی پیدا شده اند. تاکنون به زحمت ۷۰ هزار نفر موفق به فرار شده اند.

موصل - شهری با سابقه بیش از ۴ هزار ساله - عملاً دارد «برای نجات» نابود می شود. بمباران همین هفته باعث ویرانی یکی از لوله های اصلی آب در مناطق حومه شرقی و متعاقباً قطع آب به روی قریب به ۶۵۰ هزار نفر شد. جریان برق تا حد زیادی قطع شده است. با کاهش عرضه، بهای مواد غذایی بنا به گزارش ها دو برابر شده است. نظام بهداشت و درمان شهر، مختل و معیوب است. دانشگاه و سایر ساختمان های عمومی به تلی از مخروبه مبدل شده اند. روز چهارشنبه، جنگنده ائتلاف چهار پل اصلی رود دجله را که بخش های غربی و شرقی موصل را به هم متصل می کنند، بمباران و «معیوب» کردند. به این ترتیب دسترسی مردم ساکن شرق به مواد غذایی و سایر مایحتاج بیش از پیش محدود می شود.

گمان می رود که محاصره موصل تا چندین هفته، اگر نه ماه، ادامه بیابد. با فرارسیدن زمستان و کاهش شدید دمای هوا، احتمالاً گرسنگی و بیماری بیش از بمباران جان مردم و به خصوص کودکان و ناتوانان و سالمندان را خواهد گرفت.

حکومت اواما این هفته در موصل خواهان آتش بس یا «تبعیت از قوانین بشردوستانه بین المللی» نشد. رویکرد قدرت های امپریالیستی نسبت به جنایات جنگی، تابعی از منافع آن هاست. در حلب که منافع قدرت های امریکایی و اروپایی دستخوش پسرفت شده، موج محکومیت و فراخوان به اقدام فوری از راه می رسد. در موصل که منافع امریکا رو به پیشروی است، مرگ و میر غیرنظامیان یا دست کم گرفته می شود یا به کل نادیده.

هر زمانی که نمایندگان امپریالیسم و نخبگان حاکم سرمایه داری از «حقوق بشر» دم می زنند، موضع مستقل طبقه کارگر می بایست تحقیر و خصومت باشد. تنها راه پایان دادن به جنایتکاری جنگ امپریالیستی و توطئه های نواستعماری، پایان دادن به خود سرمایه داری است.

۲ دسامبر ۲۰۱۶